

I

(Informacje)

RADA

Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zgromadzonych w Radzie w sprawie mobilizowania potencjału umysłowego Europy: umożliwienie szkolnictwu wyższemu pełnego udziału we wdrażaniu Strategii Lizbońskiej

(2005/C 292/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZGROMADZENI W RADZIE,

Mając na uwadze co następuje:

W Konkluzjach Rady Europejskiej z 22 i 23 marca 2005 r. ⁽¹⁾ dotyczących ożywienia Strategii Lizbońskiej wezwano do położenia nacisku na wiedzę, innowacje oraz optymalne wykorzystanie kapitału ludzkiego w celu realizacji kluczowych priorytetów takich jak nowe miejsca pracy i wzrost gospodarczy. W Konkluzjach podkreślono potrzebę lepszego inwestowania w uniwersytety, unowocześnionego zarządzania uniwersytetami oraz partnerskiej współpracy między uniwersytetami a sektorem przemysłu.

Wspólne sprawozdanie tymczasowe z 2004 r. Rady i Komisji dotyczące programu „Edukacja i szkolenie 2010” ⁽²⁾ precyzuje, że europejski sektor szkolnictwa wyższego powinien dążyć do doskonałości i stać się światowym wzorcem jakości, tak aby mógł konkurować z najlepszymi w skali światowej. Sprawozdanie wskazuje, że w wyniku Procesu Bolońskiego nastąpił postęp w reformowaniu niektórych aspektów szkolnictwa wyższego, włączając w to środki w celu zwiększenia mobilności, umożliwienia większej przejrzystości oraz ułatwienia porównywania stopni naukowych.

ODNOTOWUJĄ, ŻE

— Szkolnictwo wyższe pozostaje w gestii poszczególnych Państw Członkowskich, które mogą podejmować decyzje dotyczące organizacji i zasobów w tej dziedzinie zgodnie z krajowymi priorytetami, ustawodawstwem i praktyką.

— W gospodarce i społeczeństwie opartych na wiedzy szkolnictwo wyższe powinno być postrzegane w ścisłym powiązaniu z badaniami i innowacjami.

ODNOTOWUJĄ komunikat Komisji dotyczący „Mobilizowania potencjału umysłowego Europy: umożliwienia uniwersytetom wniesienia pełnego wkładu do Strategii Lizbońskiej” ⁽³⁾ jako ważny przyczynek do debaty na temat sposobów podniesienia jakości szkolnictwa wyższego w Europie jako środka zwiększenia jej konkurencyjności.

PODZIELAJĄ pogląd, że Państwa Członkowskie powinny:

1. umożliwić instytucjom szkolnictwa wyższego w Europie poprawę dokonań w zakresie osiąganych wyników, dostępności oraz badań naukowych w porównaniu z innymi regionami i krajami świata;
2. umożliwić instytucjom szkolnictwa wyższego dostosowanie do zmieniających się uwarunkowań w celu poprawy jakości, atrakcyjności i znaczenia dla gospodarki oraz społeczeństwa;
3. wspomóc rozwój zarządzania instytucjami szkolnictwa wyższego i zapewnić im wystarczającą autonomię;
4. poprawić stabilność finansowania instytucji szkolnictwa wyższego poprzez zwiększanie inwestycji oraz zróżnicowanie ich źródeł, tam gdzie to konieczne;
5. wzmocnić społeczny wymiar szkolnictwa wyższego, w szczególności poprzez rozszerzenie jego dostępności dla szerokiego zakresu grup społeczno-ekonomicznych, podejmując jednocześnie działania na rzecz zredukowania liczby studentów porzucających naukę;
6. zachęcać instytucje do rozwoju ściślejszej współpracy partnerskiej z otaczającą je społecznością, w tym ze społecznością lokalną oraz światem biznesu.

⁽¹⁾ Dok. 7619/1/05⁽²⁾ Dok. 6905/04.⁽³⁾ Dok. Rady 8437/05 + ADD 1.

PODKREŚLAJĄ znaczenie:

1. dostosowania, tam gdzie jest to konieczne, uwarunkowań prawnych regulujących funkcjonowanie instytucji szkolnictwa wyższego w celu ustanowienia bardziej elastycznych stosunków między poszczególnymi instytucjami a organami Państw Członkowskich odpowiedzialnymi za strategiczne kierowanie systemami szkolnictwa wyższego, co pomoże im w unowocześnianiu się i dostosowaniu do zmieniających się potrzeb społecznych, a także w rozliczaniu się z podejmowanych decyzji;
2. zwiększenia atrakcyjności szkolnictwa wyższego dla studentów dzięki wysokiej jakości infrastrukturze, lepszej informacji, większej różnorodności nauczania i uczenia się, w szczególności dzięki technologiom informacyjno-komunikacyjnym (ICT), wyższej jakości oraz lepszemu przygotowaniu osób, tak aby zapewnić im pomyślny przebieg studiów, trwałe włączenie w rynek pracy oraz aktywne uczestnictwo w społeczeństwie.
3. rozszerzenia dostępności szkolnictwa wyższego, w szczególności dla osób z nieuprzywilejowanych środowisk, umożliwiania osobom wykorzystywania własnego potencjału, zapewnienia większego zróżnicowania sposobów uzyskiwania wyższego wykształcenia, co umożliwi wdrożenie koncepcji uczenia się przez całe życie;
4. większego zróżnicowania w obrębie istniejących systemów oraz instytucji szkolnictwa wyższego, a także tworzenia centrów doskonałości mogących przyspieszyć proces reform poprzez współpracę z innymi organizacjami i organami;
5. zachęcania instytucji szkolnictwa wyższego do tworzenia trwałych partnerstw z udziałem szerszych kręgów społeczności oraz przemysłu, w odpowiedzi na zmieniające się potrzeby społeczeństwa i rynku pracy;
6. włączania wszystkich uczestników procesu w przygotowywanie i wdrażanie reform;

- 6a. uznania inwestycji w szkolnictwo wyższe za inwestycje w przyszłość społeczeństwa;
7. analizowania poziomu zasobów przeznaczanych na potrzeby szkolnictwa wyższego oraz przeglądu możliwości zapewnienia w zróżnicowany sposób dodatkowych funduszy z udziałem, stosownie do potrzeb, zarówno wsparcia publicznego, jak i prywatnego;
8. zapewniania bodźców do wprowadzenia reform, na przykład poprzez ukierunkowanie inwestycji na polepszenie jakości nauczania i uczenia się, badań, innowacji, zarządzania oraz usług na rzecz studentów.

ZACHĘCAJĄ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE DO:

- zajęcia się zagadnieniami poruszonymi w niniejszej rezolucji oraz do przekazania sprawozdania z postępów w realizacji ich wkładów do wspólnego sprawozdania tymczasowego z 2008 r. dotyczącego wdrażania Programu Prac „Edukacja i szkolenia 2010”;

ZACHĘCAJĄ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I KOMISJĘ DO:

- wzajemnego korzystania ze swoich doświadczeń i z następnego wspólnego sprawozdania tymczasowego dotyczącego wdrażania programu prac „Edukacja i szkolenia 2010” w celu realizacji zagadnień poruszonych w niniejszej rezolucji;
- wychodzenia naprzeciw potrzebom szkolnictwa wyższego poprzez skuteczniejsze wykorzystywanie programów wspólnotowych, takich jak Sokrates, Leonardo oraz przyszłych programów edukacyjnych i szkoleniowych, europejskich instrumentów finansowych grupy Europejskiego Banku Inwestycyjnego, a także, stosownie do potrzeb, funduszy strukturalnych;
- wspierania współpracy międzynarodowej między instytucjami szkolnictwa wyższego, w szczególności poprzez ich udział w programach wspólnotowych, takich jak Tempus i Erasmus Mundus.